

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

12 Ethnicorum erronea opinio de æternitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50597)

diar, ubi misericordias tuas in aeternum
cantabo: ubi *latabor* & *exultabo* in te
psallam nomini tuo, *Altissime*. Psal. 9. 3.

CONSIDERATIO XII.

Ethnicorum antiquorum erronea
opinio de aeternitate.

*Ut quid diligitis vanitatem, & queri-
tis mendacium?* Psal. 4. 3.

3. Februarii.

I. **C**onsideravimus haecenus propy-
laeum Domus aeternitatis, sive
prodroma ac praambula; & tum mentis
obtusibus, tum affectibus voluntatis, tan-
quam pedibus, secuti sumus animas us-
que ad ingressum Domus aeternae: nunc
videndum, quid, qualis, quamque diu-
turna sit aeternitas. Prius tamen veterum
Romanorum ethnicorum errores dete-
gendi sunt; videndumque quid non sit
aeternitas, quò facilius aliquid de ejus
immensitate percipiamus.

II. Fuit nonnulla in priscis illis Ro-
manis, licet obscura aeternitatis cog-
nitio: quam vel ipsimet Poetae fictionibus
suis

fuis multiplicibus adumbrarunt: quid enim aliud indicat Ixionis rota, quæ semper volvitur? Quid vultur Promethei, & jecur, quod semper renascitur? Quid dolia Danaidum, quæ semper implentur aquâ, nunquam replentur? Quid saxum Silyphi, semper volutum, illudque semper tollere, nunquam sustulisse? Quid litis Tantalii, mediis in aquis, semper fugacia poma captantis, nunquam capientis? Umbræ hæ sunt, & symbola obscura pœnarum æternitatis.

III. Verùm in hoc cæca fuit antiquitas illa, quòd æternitatem quæsierit, ubi non erat: quæsiuit enim, nomen, famam & gloriam æternam, Augustus Cæsar in ludis, Nero in donis, Caligula in pontibus, Claudius in fontibus & aquæductibus, Antoninus in thermis, Domitianus in Statuis; sed nemo illorum eam invenit. Alii æternitatem nominis sui, quæsiwere in pugnis & victoriis, in trophæis & triumphis: alii in pyramidibus & colossis, in palatiis & templis, in sepulchris & mausoleis; alii in artibus & scientiis, in voluminibus & libris, sed non repe-

104 *Domus eternitatis. Consideratio*
rêre: quia ibi non erat: nihil enim in
mundo stabile, nihil perenne, omnia ve-
terascunt, omnia deficiunt, transeunt
atque intereunt. *Vidi, ait, Salomon, cum-*
sta qua fiunt sub sole, & ecce universa vani-
tas, & afflictio spiritus. Eccle. c. 1. 14.

Affectus Compassionis.

AH! quis vobis non compatiatur, o
Romani! aliàs sat oculati; sed in
negotio æternitatis cæci? Quis non ma-
gîs deploret tot Christianos, opera etiam
magnifica, vanitati, non æternitati im-
molantes? O cæci filii hominum! *U-*
quid diligitis vanitatem & queritis men-
dacium? l. c. Queritis æternitatem, & re-
peritis vanitatem: Quia nihil fugacius
seculo, rebûsque seculi, quas dum tenemus,
amittimus; S. Isidorus L. 1. sup. Amos.
Facite opera magnifica, plura ac majora,
cunctis Cæsaribus ac Regibus, & tan-
dem, quisque cum Salomone fatebitur:
Cumque me convertissem ad omnia opera
mea, vidi in omnibus vanitatem &
nihil permanere sub sole. Ec-
cle. c. 2. 11.

I. **V**Estramne, ô Romani veteres! aliorumque ethnicorum antiquorum, videre desideratis umbratilem æternitatem, dicam an vanitatem? oculos, quæso, aperite & circumspicite: ubinam modò sunt illa olim famosa mundi miracula? Ubi pensiles Semiramidis horti? ubi Ephesinum Dianæ templum? ubi fastigiata pyramidum Ægyptiarum moles? ubi Hercules, in mari Gaditano, columnæ? ubi Rhodius Solis colossus? ubi Cyri regia, Mausoli sepulchrum, Caligulæ pontes, Pompeii theatra, turris Babylonica? ubi omnium Imperatorum ac Ducum bella, & prælia, victoriæ, triumphus & trophæa? cuncta evanuerunt, transierunt, perierunt: mortalia mortaliū erant opera: fuisse credimus, instar umbræ defuisse videmus.

II. In Deo & cœlis est veritas, id est æternitas; in terris vanitas, ubi omnia sunt varia, id est caduca & momentanea. Considera enim ulterius: ubinam nunc Ninive, illa urbs magna & inclyta? ubi Tyrus? ubi Baby-

106 *Domus eternitatis. Consideratio*
lon? ubi Roma orbis Domina? nimi-
rum *Roma Roma sepulta jacet. Vade illuc*
& quære vestigium aliquod palatii Cæsa-
ris, Augusti, Tiberii. Quære monumen-
tum aliquod Scipionum, Fabiorum, Ca-
millorum; & ubi nullum ex hisce, aliis-
que Gentilium familiis, indicium repe-
reris, omnem eorum memoriam periisse
miraberis.

III. Sic Roma caput mundi est fortu-
næ rota; sic reliquæ mundi totius urbes
& Provinciæ, adeoque orbis hic totus, est
civitas vanitatis. Isaïæ c. 24. 10. Est glo-
bus & sphaera volubilis, in qua alia o-
riuntur, alia occidunt,volvuntur omnia;
summi descendunt, imi ascendunt, &
ascendunt mox descensuri. Hæc autem
mundi vanitas, maximè apparebit in ejus
fine, atque in extremo die judicii, quo
omnia, quæ in eo sunt, igne conflagra-
bunt. Frustra igitur in fluxis hisce rebus
quæritur æternitas, in quibus nihil repe-
ritur nisi vanitas & inanitas.

Exprobratio.

O Igitur stolidi & cæca antiquitas,
aliàs sat docta & sapiens! ubinam
nunc,

nunc, obsecro, marmorea & saxea tua
 æternitas? Restat sola memoria in libris
 & chartis: & quid inde tibi emolumentum,
 nisi laus & gloria inanis, apud homines?
 sed quid, juvat, laudari ubi non es, &
 cruciari ubi es? Agnoscis nunc utique li-
 cet serò quòd in mundo omnis gloria sit
 falsa, quia vana; in cœlo reperiatur glo-
 ria vera, quia æterna. *Ibi enim verus ho-*
nor, qui nulli negabitur digno, nulli defere-
tur indigno; sed nec eum ambiat ullus in-
dignus, ubi nullus permittitur esse, nisi di-
gnus. S. Aug. L. 22. de civ.

5. Februarii.

MAjor sapientia & lumen refulsit in
 priscis Christianis, qui hanc mun-
 di vanitatem, Deique veritatem & æter-
 nitatem clarè perspiciebant; ideòque il-
 lam spernebant, hanc unieè quærebant.
 Videbant bona cœlestia habere substan-
 tiam plenam ac solidam; terrena verò te-
 nuem & umbraticam. Videbant delicias
 tantùm titillare; ad momentum, gulam;
 non penetrare, non satiare. Videbant ho-
 norem non esse rem solidam; sed tantùm

108 *Domus eternitatis. Consideratio*
æstimationem & opinionem hominum
variabilem ac fluxam. Videbant aurum
& argentum esse terram, uniones con-
charum excrementa; nobilitatem, non
nisi ex factis avorum & proavorum
progenitam: imò videbant terram to-
tam, respectu cœli, non nisi centrum ac
punctum esse, ideòque in omnibus istis
æternitatem non posse constitui, rectè
censebant.

II. Intelligebant quoque optimè om-
nium rerum mundanarum, varietates,
mutabilitates, ærumnas ac miserias, quas
S. Nazianzenus in carmine de vitæ itine-
ribus præclarè describit: *Pulchritudo,*
inquit, est brevis, gratia fulgetro similis,
juventus fervor temporis, canities tristis
vita occasus, gloria aër, nobilitas vetus san-
guis, robur commune cum apris; satietas
petulans; matrimonium vinculum; libe-
rorum copia, curarum seges; forum vitio-
rum schola; artes abjectorum hominum
angustus & alienus panis: omnia denique
humana, metus sunt, risus sunt, lanugo
sunt, umbra, ros, status, volatus, vapor, in-
somnium, fluctus, navis vestigium, aura.

Et

Er tam stolidus fuerit ullus Christianus, verâ fide imbutus, ut in his aliisque instabilibus bonis, cum Romanis, æternitatem quæsierit?

III. Nequaquam sanè: sed hi lumine divino collustrati, æternitatem quæsi-
vère non in exilio; sed in patria; non in
membranis & chartis, sed in libro vitæ;
non in ædificiis & operibus manufactis,
sed in Domo non manufacta, in cœlis.
Non in præliis & trophæis de hostibus
reportatis; sed in victoriis de cupiditati-
bus & vitiis. Quæsi-
vère gloriam non in-
anem, sed perennem per strenua virtu-
tum opera, Christi meritis nixa; per he-
roica facinora; per preces & jejunia, per
elemosynas & opera pœnosa; per ani-
marum conversiones, missiones, & apo-
stolicos labores. Quæsi-
vère per tolera-
tas persecutiones, rotas, cruces, ignes, gla-
dios & secures: per vulnera & supplicia,
per martyria & mortes, ideóque Deum
& æternitatem feliciter reperère in illa
civitate gloriosa: *ubi victoria, ubi veri-
tas, ubi dignitas, ubi vita, ubi æternitas
regnat.* S. Aug. de vit. æt.

Colle-

Colloquium.

QUare, ô anima mea! cave ne delires, cum priscis ethnicis, ut æternitatem imaginariam quæras in perituris; sed cum Christianis antiquis & modernis verâ imbutis sapientiâ, sectare æternitatem beatam per generosam & heroica virtutum opera; per victoriam passionum; per tolerantiam persecutionum, contradictionum, contemptuum, martyriorum ac per alia salutis, perfectionisque adminicula. Quære gloriam, honorem, divitias non coram terræ vermiculis; sed coram Deo & Angelis, *Quære thesaurum (æternitatis) non deficientem in cælis, quo fur non appropriat, neque tinea corrumpit. Lucæ c. 12. 33. Ubi vera opulentia perseverat, gloria perennat, nomen, fama & omnia æternant.*

CON.